

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

20. října 2011 *

Ve věci C-474/10,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Court of Appeal in Northern Ireland (Spojené království) ze dne 27. září 2010, došlým Soudnímu dvoru dne 29. září 2010, v řízení

Department of the Environment for Northern Ireland

proti

Seaport (NI) Ltd,

Magherafelt District Council,

F P McCann (Developments) Ltd,

* Jednací jazyk: angličtina.

Younger Homes Ltd,

Heron Brothers Ltd,

G Small Contracts,

Creagh Concrete Products Ltd,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení J.-C. Bonichot, předseda senátu, K. Schiemann, L. Bay Larsen, C. Toader
(zpravodajka) a E. Jarašiūnas, soudci,

generální advokát: Y. Bot,
vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za vládu Spojeného království S. Ossowskim, jako zmocněncem, ve spolupráci s J. Mauriciem, barrister,

- za dánskou vládu S. Juul Jørgensenem, jako zmocněncem,

- za Evropskou komisi P. Oliverem a A. Marghelisem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 14. července 2011,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí (Úř. věst. L 197, s. 30; Zvl. vyd. 15/06, s. 157).

- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporů mezi Department of the Environment for Northern Ireland (ministerstvo životního prostředí Severního Irsku, dále jen „Department of the Environment“) na straně jedné a Seaport (NI) Ltd (dále jen „společnost Seaport“), jakož i Magherafelt District Council, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Brothers Ltd, G Small Contracts a Creagh Concrete Products Ltd na straně druhé ve věci platnosti návrhů plánů pro území Severního Irsku nazvaných „Draft Northern Area Plan 2016“ a „Draft Magherafelt Area Plan 2015“.

Právní rámec

Směrnice 2001/42

- 3 Čtrnáctý, patnáctý, sedmnáctý a osmnáctý bod odůvodnění směrnice 2001/42 zní následovně:

„(14) Je-li touto směrnicí posouzení vyžadováno, měla by být připravena zpráva o vlivech na životní prostředí obsahující příslušné údaje stanovené v této směrnici, která určuje, popisuje a posuzuje možné významné vlivy na životní prostředí při provádění plánu nebo programu a rozumná řešení s přihlédnutím k cílům a zeměpisné oblasti působnosti plánu nebo programu. [...]

- (15) Za účelem přispění k průhlednějšímu rozhodování a s cílem zajistit, aby údaje poskytované pro posuzování byly úplné a spolehlivé, je třeba stanovit, aby orgány s příslušnou působností v oblasti životního prostředí a veřejnost byl[y] konzultován[y] během posuzování plánů a programů a aby byly stanoveny přiměřené lhůty, které ponechávají dostatečný čas na konzultace, včetně vyjádření stanoviska.

[...]

- (17) Zpráva o vlivech na životní prostředí a stanoviska příslušných orgánů a veřejnosti a výsledky přeshraničních konzultací by měly být vzaty v úvahu během přípravy plánu nebo programu a před jeho přijetím nebo předáním k legislativnímu postupu.

- (18) Členské státy by měly zajistit, aby při přijetí plánu nebo programu byly informovány příslušné orgány a veřejnost a aby jim byly zpřístupněny příslušné údaje.“

⁴ Jeden ze základních cílů uvedené směrnice, jak vyplývá z jejího článku 1, spočívá v tom, aby plány a programy, které mohou mít významný vliv na životní prostředí, byly při přípravě a před jejich přijetím podrobeny posouzení vlivů na životní prostředí.

5 Článek 2 písm. a) směrnice 2001/42 stanoví:

„Pro účely této směrnice se:

a) ‚plány a programy‘ rozumějí plány a programy včetně těch, které jsou spolufinancovány Evropským společenstvím, a rovněž jejich veškeré změny:

– které podléhají přípravě nebo přijetí orgánem na národní, regionální nebo místní úrovni nebo které připravuje úřad pro legislativní proces tak, aby mohly být přijaty parlamentem nebo vládou, a

– které jsou vyžadovány právními a správními předpisy.“

6 Článek 5 téže směrnice, nadepsaný „Zpráva o vlivech na životní prostředí“, stanoví:

„1. Pokud je podle čl. 3 odst. 1 vyžadováno posouzení vlivů na životní prostředí, vypracuje se zpráva o vlivech na životní prostředí, ve které se určí, popíšu a posoudí možné významné vlivy na životní prostředí vyplývající z provádění plánu nebo programu a rozumná náhradní řešení s přihlédnutím k cílům a zeměpisné oblasti působnosti plánu nebo programu. Informace vyžadované za tímto účelem jsou uvedeny v příloze I.

2. Zpráva o vlivech na životní prostředí vypracovaná podle odstavce 1 obsahuje informace, které lze rozumně vyžadovat, s přihlédnutím ke stávajícím znalostem a metodám posuzování, obsahu a úrovni podrobnosti plánu nebo programu, jeho fázi v procesu rozhodování a k rozsahu, ve kterém lze některé aspekty vhodněji posuzovat na různých úrovních, aby se zabránilo opakovanému posuzování.

3. Příslušné informace o vlivech plánů a programů na životní prostředí, které jsou k dispozici a které byly získány na jiných úrovních rozhodování nebo prostřednictvím jiných právních předpisů Společenství, lze použít k poskytnutí informací uvedených v příloze I.

4. Při rozhodování o oblasti působnosti a úrovni podrobnosti informací, které musí být obsaženy ve zprávě o vlivech na životní prostředí, jsou konzultovány orgány uvedené v čl. 6 odst. 3.“

7 Článek 6 směrnice 2001/42, nadepsaný „Konzultace“, stanoví:

„1. Návrh plánu nebo programu a zpráv[a] o vlivech na životní prostředí vypracovan[á] v souladu s článkem 5 j[sou] zpřístupněn[y] orgánům uvedeným v odstavci 3 tohoto článku a veřejnosti.

2. Orgánům uvedeným v odstavci 3 a veřejnosti uvedené v odstavci 4 je dána včas skutečná příležitost, aby v přiměřené lhůtě vyjádřily své stanovisko k návrhu plánu nebo programu a doprovodné zprávě o vlivech na životní prostředí před přijetím plánu nebo programu nebo před jeho předáním k legislativnímu postupu.

3. Členské státy jmenují orgány, které je třeba konzultovat a kterých se z důvodu jejich zvláštní působnosti v oblasti životního prostředí mohou týkat vlivy na životní prostředí vyplývající z provádění plánů a programů.

4. Pro účely odstavce 2 vymezí členské státy, kdo je veřejností, včetně veřejnosti dotčené nebo pravděpodobně dotčené rozhodováním podle této směrnice nebo zajímající se o toto rozhodování, včetně příslušných nevládních organizací, např. těch, které podporují ochranu životního prostředí, a jiných dotčených organizací.

5. Podrobnosti k informacím a konzultacím s orgány a veřejností stanoví členské státy.“

8 Článek 8 téže směrnice, nadepsaný „Rozhodování“, stanoví:

„Zpráva o vlivech na životní prostředí vypracovaná podle článku 5, vyjádření podle článku 6 a výsledky přeshraničních konzultací zahájených podle článku 7 se vezmou v úvahu při vypracování plánu nebo programu a před jeho přijetím nebo předáním k legislativnímu procesu.“

9 Na základě čl. 9 odst. 1 uvedené směrnice při přijímání plánu nebo programu musejí být v tomto ohledu informovány orgány uvedené v čl. 6 odst. 3 této směrnice, a zejména veřejnost a musí jim být zpřístupněn zejména přijatý plán nebo program, jakož i prohlášení shrnující, jak byly úvahy o životním prostředí začleněny do plánu nebo programu. Podle čl. 10 odst. 1 téže směrnice musejí členské státy monitorovat vlivy

plánů a programů na životní prostředí, aby mimo jiné včas zjistily nepředpokládané negativní dopady a případně byly schopny učinit vhodná nápravná opatření.

- 10 Podle čl. 13 odst. 1 směrnice 2001/42 musejí členské státy uvést v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 21. července 2004.

Vnitrostátní právo

- 11 Směrnice byla do severoirského práva provedena nařízením o posuzování vlivů plánů a programů na životní prostředí v Severním Irsku z roku 2004 [Environmental Assessment of Plans and Programmes (Northern Ireland) Regulations 2004, dále jen „nařízení z roku 2004“].
- 12 Článek 6 odst. 3 směrnice 2001/42 byl proveden článkem 4 nařízení z roku 2004. Tento článek v rozsahu relevantním z hlediska sporu v původním řízení stanoví:

„Orgán pro konzultaci

- 1) S výhradou odstavce 2 je Department of the Environment pro účely tohoto nařízení orgánem pro konzultaci.

- 2) Jestliže je Department of the Environment v určitém případě orgánem odpovědným za plán či program, nesmí současně vykonávat funkce orgánu pro konzultaci stanovené [nařízením z roku 2004], pokud jde o tento plán či program; odkazy na orgán pro konzultaci uvedené v následujících ustanoveních tohoto nařízení jsou vykládány podle toho.“
- 13 Článek 11 odst. 1 a 5 nařízení z roku 2004 stanoví, že jestliže je třeba provést posouzení vlivů na životní prostředí, „odpovědný orgán“ vypracuje nebo zajistí vypracování zprávy o vlivech na životní prostředí a že „rozhoduje-li o rozsahu a stupni přesnosti informací, které zpráva musí obsahovat, odpovědný orgán konzultuje orgán pro konzultaci“.
- 14 Článek 6 odst. 2 směrnice 2001/42 byl proveden článkem 12 nařízení z roku 2004. Posledně uvedený článek stanoví:
- „1) Každý návrh plánu či programu, k němuž byla vypracována zpráva o vlivech na životní prostředí v souladu s článkem 11 a doprovodná zpráva o vlivech na životní prostředí (dále jen ‚relevantní dokumenty‘) jsou dány k dispozici orgánu pro konzultaci a veřejnosti v souladu s následujícími ustanoveními tohoto článku.
- 2) Odpovědný orgán zašle kopii relevantních dokumentů orgánu pro konzultaci v co nejkratší lhůtě po jejich vypracování a vyzve ho, aby k relevantním dokumentům vyjádřil ve stanovené lhůtě své stanovisko.

3) Odpovědný orgán musí rovněž:

a) ve lhůtě čtrnácti dnů po vypracování relevantních dokumentů v souladu s odstavcem 5 zveřejnit či zajistí zveřejnění oznámení s uvedením:

i) názvu plánu, programu či změny;

ii) adresy (která může zahrnovat internetovou adresu), na níž je možné seznámit se s kopií relevantních dokumentů nebo na níž lze tuto kopii získat;

iii) výzvy k vyjádření stanoviska k relevantním dokumentům;

iv) adresy, na které je stanovisko možné zaslat, a lhůty pro zaslání tohoto stanoviska;

b) uchovávat kopii relevantních dokumentů k dispozici ve svém sídle k nahlédnutí veřejnosti, a to v běžných otevíracích hodinách a bezplatně, a

c) zveřejnit kopii relevantních dokumentů na internetových stránkách orgánu.

- 4) Lhůty uvedené v odstavci 2 a odst. 3 písm. a) bodu iv) musí být dostatečně dlouhé k tomu, aby zajistily, že adresáti výzvy budou mít skutečnou příležitost včas vyjádřit své stanovisko k relevantním dokumentům.

- 5) Zveřejnění oznámení na základě odst. 3 písm. a) musí být provedeno způsobem, který umožní zaručit, že s obsahem oznámení se bude moci seznámit veřejnost, která je návrhem plánu nebo programu dotčena, dotčena být může či má na tomto návrhu zájem.

[...]“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 15 V době rozhodné z hlediska skutečností v původním řízení se Department of the Environment skládalo ze čtyř výkonných agentur, které byly jeho součástí a podléhaly jeho kontrole, pověřených vykonávat určité pravomoci v oblasti vydávání právních předpisů a pravomoci připadající tomuto Department of the Environment. Žádná z těchto čtyř agentur neměla vlastní právní subjektivitu, ale každá měla naproti tomu vlastní zaměstnance, administrativní zdroje a vlastní prostory. Těmito agenturami byly Planning Service (útvary pro plánování), Environment and Heritage Service [útvary pro životní prostředí a národní dědictví, dále jen „EHS“, v současné době nazvaný Northern Ireland Environment Agency (NIEA)], Driver and Vehicle Testing Agency (agentura pro kontrolu řidičů a vozidel) a Driver and Vehicle Licensing Northern Ireland (útvary pro řídičské průkazy a povolení k řízení vozidel v Severním Irsku).

- 16 Útvar pro plánování vykonával pravomoci Department of the Environment vydávat právní předpisy v oblasti přípravy regionálních rozvojových plánů, jakož i přezkumu individuálních žádostí o povolení v oblasti plánování. EHS byla agenturou pověřenou výkonem většiny pravomocí Department of the Environment v oblasti právní úpravy týkající se životního prostředí, mimo plánování, přitom zaměstnanci této agentury měli příslušné znalosti a byli odborníky v oblasti otázek životního prostředí.
- 17 Útvar pro plánování v souladu s tehdy platnými vnitrostátními postupy zahájil řízení týkající se vypracování návrhů s názvem „Northern Area Plan 2016“ a „Magherafelt Area Plan 2015“, které proběhlo před datem, ke kterému byly členské státy povinny provést směrnici 2001/42. Oba návrhy plánů však byly nakonec zveřejněny po uvedeném datu.
- 18 V průběhu přípravy každého z návrhů regionálních plánů tento útvar Department of the Environment velmi úzce spolupracoval s EHS za účelem sběru relevantních environmentálních informací, jakož i za účelem získání poradenství ohledně obsahu navrhovaných plánů.
- 19 Dne 11. května 2005 útvar pro plánování Department of the Environment zveřejnil návrh týkající se Northern Area Plan 2016, k němuž byla doplněna zpráva o vlivech na životní prostředí. K datu zveřejnění Department of the Environment vyzvalo veřejnost, aby předložila komentáře či vyjádření. Návrh plánu a zprávu o vlivech na životní prostředí zaslalo rovněž EHS a jiným veřejným orgánům za účelem konzultace a vyzvalo je k předložení komentářů či vyjádření. Požadovalo, aby mu všechny odpovědi došly ve lhůtě osmi týdnů. Department of the Environment obdrželo od veřejnosti celkem 5 250 vyjádření k návrhu plánu a čtyři vyjádření ke zprávě o vlivech na životní prostředí. Společnost Seaport je autorem 49 z těchto vyjádření, z nichž jedno souvisí s obsahem zprávy o vlivech na životní prostředí a s vedením posouzení vlivů na životní prostředí.

- 20 Dne 24. dubna 2004 zveřejnilo Department of the Environment návrh týkající se Magherafelt Area Plan 2015, jakož i posouzení vlivů na životní prostředí, které bylo vypracováno v souladu s ustanoveními vnitrostátního práva platnými v té době. Department of the Environment následně provedlo posouzení vlivů návrhu regionálního plánu na životní prostředí a dne 24. května 2005 zveřejnilo zprávu o vlivech na životní prostředí, o níž mělo k tomuto datu za to, že je v souladu s podmínkami směrnice 2001/42. Kopie zprávy o vlivech na životní prostředí byla zaslána EHS a ostatním zainteresovaným entitám. Department of the Environment vyzvalo všechny poslední uvedené entity, aby ke zprávě vyjádřily své stanovisko ve lhůtě šesti týdnů. Od veřejnosti obdrželo přibližně 5 300 vyjádření k návrhu plánu a pět vyjádření k nové zprávě o vlivech na životní prostředí.
- 21 V průběhu měsíce listopadu 2005 zahájila společnost Seaport řízení u High Court of Justice in Northern Ireland, Queen's Bench Division (Spojené království) za účelem zpochybnění platnosti akcí Department of the Environment, když zveřejnilo návrh týkající se Northern Area Plan 2016. Společnost Seaport v podstatě tvrdila, že směrnice 2001/42 nebyla správně provedena do vnitrostátního práva a že posouzení vlivů na životní prostředí, jakož i zpráva o vlivech na životní prostředí, které realizovalo Department of the Environment, nejsou v souladu s požadavky této směrnice.
- 22 Dne 13. prosince 2005 Magherafelt District Council, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Brothers Ltd, G Small Contracts a Creagh Concrete Products Ltd u téhož soudu zahájily řízení směřující ke zpochybnění zveřejnění návrhu týkajícího se Magherafelt Area Plan 2015, vedení posouzení vlivů na životní prostředí a obsahu zprávy o vlivech na životní prostředí. Žalobní důvody uplatňované na podporu této žaloby byly obdobné jako žalobní důvody, které společnost Seaport uplatnila na podporu vlastní žaloby.

- 23 Je třeba uvést, že společnost Seaport následně zahájila jiné řízení směřující ke zpochybnění prohlášení o neproveditelnosti vztahujícího se k návrhu týkajícímu se Northern Area Plan 2016. Společnost Seaport však návrh na zahájení posledně uvedeného řízení vzala zpět a žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, kterou předložil High Court of Justice in Northern Ireland, Queen's Bench Division, byla zrušena usnesením posledně uvedeného soudu ze dne 23. dubna 2010, takže usnesením předsedy prvního senátu Soudního dvora ze dne 3. června 2010, Seaport v. Department of the Environment for Northern Ireland, byla věc C-182/09 vyškrtuta z rejstříku Soudního dvora.
- 24 Ve svém rozsudku ze dne 7. září 2007 High Court of Justice in Northern Ireland určil, že články 4 a 12 nařízení z roku 2004 náležitě neprovedly požadavky stanovené v čl. 6 odst. 2 a 3 směrnice 2001/42. Měl za to, že tento článek 4 neprovedl náležitým způsobem požadavek, stanovený v čl. 6 odst. 3 této směrnice, na základě něhož jsou členské státy povinny jmenovat jiný orgán pro konzultaci, jestliže je Department of the Environment orgánem odpovědným pro účely vypracování návrhu plánu. Rovněž konstatoval, že ani článek 12 náležitě neprovedl ustanovení čl. 6 odst. 2 téže směrnice, jelikož tento článek 12 nestanoví specifickou lhůtu, během níž musí být konzultace provedena.
- 25 Dne 6. listopadu 2007 Department of the Environment přijalo rozhodnutí s následujícím zněním:

„Department of the Environment přezkoumalo své rozhodnutí o provedení posouzení vlivů návrhu plánu na životní prostředí s ohledem na požadavky stanovené směrnici [2001/42] a [nařízením z roku 2004] s ohledem na nedávno vydaný rozsudek High Court. V návaznosti na tento přezkum Department of the Environment rozhodlo, že není možné provést posouzení návrhu plánu pro region Nord 2016 na životní prostředí, které by bylo v souladu se směrnicí [2001/42] a s [nařízením z roku 2004],

a informuje tímto veřejnost o svém rozhodnutí v tomto ohledu v souladu s čl. 6 odst. 2 [nařízení z roku 2004]“.

- 26 V rozsudku ze dne 13. listopadu 2007 rozhodl High Court of Justice in Northern Ireland o opatřeních, která je třeba přijmout za účelem odstranění nedostatků zjištěných v jeho rozsudku ze dne 7. září 2007. Návrh plánu odmítl prohlásit za neplatný, zároveň ponechal otevřenou možnost znovu otázkou přezkoumat, jakmile bude rozhodnuto o platnosti uvedeného rozhodnutí ze dne 6. listopadu 2007.
- 27 Department of the Environment před předkládajícím soudem podalo odvolání proti závěrům High Court of Justice in Northern Ireland, podle nichž nařízení z roku 2004 náležitě neprovedlo požadavky vyplývající z čl. 6 odst. 2 a 3 směrnice 2001/42.
- 28 V tomto ohledu Department of the Environment zejména uvádí, že jedná-li jakožto orgán odpovědný za plán či program, žádná povinnost provést konzultaci na základě směrnice 2001/42 neexistuje, jelikož má veškeré odborné znalosti a relevantní působnost, že žádný jiný specializovaný orgán působící v oblasti životního prostředí takovou působnost nevykonává ani nebyl jmenován pro Severní Irsko a že tato směrnice neukládá povinnost zřídit ani jmenovat nový orgán, který by Department of the Environment muselo konzultovat.
- 29 Dále uvádí, že „na rozdíl od toho, co bylo uvedeno v rozsudku High Court, [Department of the Environment] netvrdilo, že směrnice ukládá provést vnitřní oddělení pravomocí mezi útvarem pro plánování a [EHS], je-li Department orgánem odpovědným za plán

či program. Department však uvedlo způsob, podle něhož útvar pro plánování a [EHS] ve skutečnosti spolupracovaly, pokud jde o návrhy sporných plánů“.

30 Předkládající soud rozhodnutím ze dne 8. září 2008, došlým Soudnímu dvoru dne 16. října 2008, položil Soudnímu dvoru předběžné otázky totožné s otázkami v projednávané věci. Usnesením ze dne 20. května 2009, *Seaport Investments (C-454/08)*, byla tato žádost prohlášena za zjevně nepřijatelnou zejména z důvodu, že předkládací rozhodnutí neobsahuje žádné vylíčení právního a skutkového rámce sporu v původním řízení a neuvádí dostatečně jasným a přesným způsobem důvody, které vedly tento soud k tomu, aby se Soudního dvora dotázal na výklad článků 3, 5 a 6 směrnice 2001/42.

31 Za těchto podmínek se Court of Appeal in Northern Ireland opětovně rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Je třeba směrnici 2001/42/ES vykládat tak, že pokud je vnitrostátní orgán, který připravuje plán, na nějž se vztahuje článek 3 [této směrnice], sám orgánem s obecnou působností v oblasti životního prostředí v členském státě, může členský stát odmítnout jmenovat na základě čl. 6 odst. 3 [téže směrnice] orgán, který je třeba konzultovat pro účely článků 5 a 6 [směrnice]?

2) Je třeba tuto směrnici vykládat tak, že pokud je orgán, který připravuje plán, na nějž se vztahuje článek 3, rovněž orgánem s obecnou působností v oblasti životního prostředí v členském státě, je tento stát povinen zajistit existenci orgánu pro konzultaci, který musí být jmenován a který je odlišný od tohoto orgánu?

- 3) Je třeba směrnici [2001/42] vykládat tak, že ustanovení čl. 6 odst. 2 [této směrnice], která vyžadují, aby byla orgánům uvedeným v čl. 6 odst. 3 a veřejnosti uvedené v čl. 6 odst. 4 dána včas skutečná příležitost, aby, v přiměřené lhůtě, vyjádřily své stanovisko, lze provést prostřednictvím pravidel, jež stanoví, že orgán odpovědný za přípravu plánu stanoví lhůtu v každém jednotlivém případě, kdy mají být vyjádřena stanoviska, nebo musí pravidla provádějící směrnici sama vymezit lhůtu či různé lhůty pro různé okolnosti, za nichž mají být tato stanoviska vyjádřena?“

K předběžným otázkám

K první a druhé otázce

- ³² Podstatou prvních dvou otázek předkládajícího soudu, které je třeba přezkoumat společně, je, zda za takových okolností, jako jsou okolnosti ve věci v původním řízení, kdy orgán, který byl jmenován jakožto orgán, který je třeba konzultovat ve smyslu čl. 6 odst. 3 směrnice 2001/42, je sám pověřený vypracováním plánu ve smyslu směrnice, musí být toto ustanovení vykládáno v tom smyslu, že ukládá, aby byl jmenován jiný orgán, který musí být konzultován zejména v rámci přípravy zprávy o vlivech na životní prostředí, jakož i přijetí tohoto plánu.
- ³³ V tomto ohledu vláda Spojeného království a dánská vláda, jakož i Evropská komise uvádějí, že za takových okolností čl. 6 odst. 3 směrnice 2001/42 členskými státy neukládá, aby jmenovaly či za tímto účelem zřizovaly jiný orgán, který musí nést odpovědnost a mít výsady, které obvykle připadají orgánu, který byl jmenován jako orgán,

který má být obvykle konzultován. Zejména uvádějí, že jmenování nebo zřízení takového jiného orgánu je nadbytečné, jelikož orgány působícími v oblasti životního prostředí, které tedy mají know-how a odborné znalosti v dané oblasti, jsou z podstaty věci právě orgány, které musejí být, a tudíž jsou členskými státy jmenovány jakožto orgány pro konzultaci ve smyslu této směrnice.

³⁴ Úvodem je třeba připomenout, že podle čl. 6 odst. 3 uvedené směrnice členské státy musejí jmenovat orgány, které je třeba konzultovat zejména pro účely vypracování zprávy o vlivech na životní prostředí, jakož i přijetí plánu či programu ve smyslu této směrnice. Tento výběr se musí týkat entit, které mají specifickou působnost v oblasti životního prostředí a které mají v tomto ohledu prokazatelné pravomoci.

³⁵ Jak vyplývá z patnáctého bodu odůvodnění směrnice 2001/42, povinnost stanovená v čl. 6 odst. 3 této směrnice jmenovat takové orgány za účelem jejich konzultace v rámci přijetí plánu nebo programu, který může mít vliv na životní prostředí ve smyslu této směrnice, má přispět k průhlednějšímu rozhodování a zajistit, že v případě, kdy určitý orgán, který nemá nezbytně odborné znalosti či nepůsobí v oblasti životního prostředí, zamýšlí přijmout takový plán či program, zpráva o vlivech na životní prostředí, která musí být připojena k tomuto plánu či programu, jakož i uvedený plán či program řádně zohlední takové vlivy a že jsou objektivně stanovena rozumná náhradní řešení téhož plánu nebo programu.

³⁶ Orgán jmenovaný na základě čl. 6 odst. 3 uvedené směrnice tak pokaždé, když musí být konzultován nebo informován v jednotlivých fázích procesu přípravy, přijímání

a provádění plánu nebo programu, napomáhá tomu, aby orgán, který připravuje tento plán či program, pojal správně vlivy uvedeného plánu či programu na životní prostředí na základě spolehlivých a úplných informací.

- 37 Je nesporné, že takový veřejný orgán, jako je ve věci v původním řízení ministerstvo působící v oblasti životního prostředí na části území členského státu, má specifickou působnost v oblasti životního prostředí, a může tak být „dotčen“ vlivy provádění plánů nebo programů na životní prostředí ve smyslu směrnice 2001/42, jelikož má odborné znalosti v oblasti životního prostředí v této části členského státu.
- 38 Tedy za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věci v původním řízení, kdy je veřejný orgán na úrovni ministerstva pověřen otázkami souvisejícími s životním prostředím, je třeba uvést, že jestliže byl takový orgán z důvodu zvláštní působnosti v oblasti životního prostředí, která je mu přiznána, jakož i odbornosti, kterou má v dané oblasti, jmenován podle čl. 6 odst. 3 uvedené směrnice, je v zásadě dotčený a je schopen pojmout vlivy plánu nebo programu na životní prostředí.
- 39 Ustanovení směrnice 2001/42 by však byla zbavena užitečného účinku, kdyby v případě, že by orgán jmenovaný podle čl. 6 odst. 3 této směrnice musel rovněž sám připravit či přijmout plán nebo program, v administrativní struktuře dotčeného členského státu neexistoval žádný jiný orgán, který by byl oprávněn vykonávat tuto konzultační funkci.
- 40 V tomto ohledu z informací poskytnutých v písemném vyjádření vlády Spojeného království vyplývá, že na rozdíl od situací existujících v Anglii, Skotsku nebo Walesu, ve kterých v rámci prováděcích právních předpisů směrnice 2001/42 bylo jmenováno

několik orgánů jako orgánů pro konzultaci ve smyslu čl. 6 odst. 3 této směrnice, se situace v Severním Irsku vyznačuje tím, že byl jmenován jediný orgán, a to v projednávané věci Department of the Environment, a že tento orgán zahrnoval čtyři výkonné agentury. Kromě toho z těchto informací vyplývá, že Department of the Environment má vlastní územní působnost, odpovídající přiznání pravomocí v oblasti životního prostředí stanovenému v rámci politického uspořádání Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, a že v rámci tohoto uspořádání není stanoveno, že by orgán jmenovaný v jiné části tohoto členského státu mohl být konzultován ohledně plánů či programů týkajících se Severního Irsku.

⁴¹ Za takových okolností, kdy je pro část území členského státu mající decentralizované pravomoci jmenován jediný orgán na základě čl. 6 odst. 3 směrnice 2001/42 a tento orgán je v konkrétním případě pověřen vypracováním plánu nebo programu, toto ustanovení neukládá, aby byl zřízen či jmenován jiný orgán nacházející se v tomto členském státě nebo v této části členského státu, aby byl schopen provést konzultace stanovené v uvedeném ustanovení.

⁴² V takové situaci však uvedený článek 6 ukládá, aby v rámci orgánu obvykle pověřeného konzultací v oblasti životního prostředí bylo provedeno oddělení funkcí tak, aby interní administrativní útvar tohoto orgánu měl skutečnou autonomii, znamenající zejména, že mu jsou poskytnuty vlastní administrativní a lidské prostředky, a je tak schopen plnit úkoly svěřené orgánům pro konzultaci ve smyslu této směrnice, a zvláště poskytovat objektivním způsobem své stanovisko k plánu či programu zamýšlenému orgánem, se kterým je spojen, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

- 43 S ohledem na předcházející je na první dvě otázky třeba odpovědět tak, že za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věci v původním řízení, čl. 6 odst. 3 směrnice 2001/42 neukládá, aby byl zřízen či jmenován jiný orgán pro konzultaci ve smyslu tohoto ustanovení, pokud v rámci orgánu obvykle pověřeného provedením konzultace v oblasti životního prostředí a jmenovaného jako takového bylo provedeno oddělení funkcí tak, aby interní administrativní útvar tohoto orgánu měl skutečnou autonomii znamenající zejména, že mu jsou poskytnuty vlastní administrativní a lidské prostředky, a je tak schopen plnit úkoly svěřené orgánům pro konzultaci ve smyslu tohoto čl. 6 odst. 3, a zvláště poskytovat objektivním způsobem své stanovisko k plánu či programu zamýšlenému orgánem, se kterým je spojen.

Ke třetí otázce

- 44 Podstatou třetí otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 6 odst. 2 směrnice 2001/42 musí být vykládán v tom smyslu, že vyžaduje, aby „přiměřené lhůty“, ve kterých jmenované orgány a veřejnost dotčená nebo pravděpodobně dotčená ve smyslu odstavců 3 a 4 tohoto článku musejí mít možnost vyjádřit své stanovisko k návrhu plánu nebo programu, jakož i ke zprávě o vlivech takového plánu nebo programu na životní prostředí, byly přesně stanoveny ve vnitrostátní právní úpravě provádějící tuto směrnici.
- 45 V tomto ohledu je třeba uvést, že čl. 6 odst. 2 uvedené směrnice vyžaduje, aby těmto orgánům a veřejnosti dotčené nebo pravděpodobně dotčené byla dána „včas skutečná příležitost“ vyjádřit své stanovisko k návrhu dotyčného plánu nebo programu, jakož i ke zprávě o vlivech na životní prostředí.

- 46 Aby toto stanovisko mohl orgán zamýšlející přijmout takový plán nebo program řádně zohlednit, uvedený odstavec 2 stanoví, že takové stanovisko musí být vydáno před přijetím tohoto plánu nebo programu a že orgánům pro konzultaci a veřejnosti dotčené nebo pravděpodobně dotčené musí být poskytnuta přiměřená lhůta k posouzení zamýšleného plánu nebo programu, jakož i zprávy o vlivech na životní prostředí týkající se tohoto plánu nebo programu, a k tomu, aby mohly v tomto ohledu vyjádřit své stanovisko.
- 47 Kromě toho je nutno připomenout, že čl. 6 odst. 5 směrnice 2001/42 uvádí, že podrobnosti k informacím a konzultacím s orgány a veřejností stanoví členské státy.
- 48 V důsledku toho čl. 6 odst. 2 uvedené směrnice nebrání tomu, aby vnitrostátní právní úprava provádějící toto ustanovení stanovila, že přísluší orgánu zamýšlejícímu přijmout plán nebo program, který může mít významný vliv na životní prostředí, aby stanovil sám lhůtu uloženou orgánu pro konzultaci a relevantní veřejnosti k vyjádření jejich stanoviska k relevantním dokumentům, pokud – a jeví se, že tomu tak ve věci v původním řízení je – jim lhůta skutečně stanovená pro každou prováděnou konzultaci může dát skutečnou příležitost, aby včas vyjádřily takové stanovisko.
- 49 Stanovení lhůty, ve které tato stanoviska mohou být vyjádřena, v každém jednotlivém případě ostatně může v určitých případech umožnit větší zohlednění komplexnosti zamýšleného plánu nebo programu a případně se projevit přiznáním delších lhůt, než jsou lhůty, které mohou být stanoveny zákonnými či podzákonnými předpisy.

- 50 S ohledem na předcházející je na třetí otázku třeba odpovědět tak, že čl. 6 odst. 2 směrnice 2001/42 musí být vykládán v tom smyslu, že nevyžaduje, aby lhůty, ve kterých jmenované orgány a veřejnost dotčená nebo pravděpodobně dotčená ve smyslu odstavců 3 a 4 tohoto článku musejí mít možnost vyjádřit své stanovisko k návrhu určitého plánu nebo programu, jakož i ke zprávě o vlivech na životní prostředí, byly stanoveny přesně ve vnitrostátní právní úpravě provádějící tuto směrnici, a v důsledku toho uvedený odstavec 2 nebrání tomu, aby takové lhůty byly stanoveny v každém jednotlivém případě orgánem, který plán nebo program vypracovává. V poslední uvedené situaci však tentýž odstavec 2 vyžaduje, aby pro účely konzultace těchto orgánů a této veřejnosti ohledně návrhu daného plánu nebo programu byla skutečně stanovená lhůta dostatečná, a umožnila tak dát poslední uvedeným skutečnou příležitost, aby v přiměřené lhůtě vyjádřily své stanovisko k tomuto návrhu plánu nebo programu, jakož i ke zprávě o vlivech uvedeného plánu nebo programu na životní prostředí.

K nákladům řízení

- 51 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

- 1) **Za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věci v původním řízení, čl. 6 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí neukládá, aby byl zřízen či jmenován jiný orgán pro konzultaci ve**

smyslu tohoto ustanovení, pokud v rámci orgánu obvykle pověřeného provedením konzultace v oblasti životního prostředí a jmenovaného jako takového bylo provedeno oddělení funkcí tak, aby interní administrativní útvar tohoto orgánu měl skutečnou autonomii znamenající zejména, že mu jsou poskytnuty vlastní administrativní a lidské prostředky, a je tak schopen plnit úkoly svěřené orgánům pro konzultaci ve smyslu tohoto čl. 6 odst. 3, a zvláště poskytovat objektivním způsobem své stanovisko k plánu či programu zamýšlenému orgánem, se kterým je spojen.

- 2) Článek 6 odst. 2 směrnice 2001/42 musí být vykládán v tom smyslu, že nevyžaduje, aby lhůty, ve kterých jmenované orgány a veřejnost dotčená nebo pravděpodobně dotčená ve smyslu odstavců 3 a 4 tohoto článku musejí mít možnost vyjádřit své stanovisko k návrhu určitého plánu nebo programu, jakož i ke zprávě o vlivech na životní prostředí, byly stanoveny přesně ve vnitrostátní právní úpravě provádějící tuto směrnici, a v důsledku toho uvedený odstavec 2 nebrání tomu, aby takové lhůty byly stanoveny v každém jednotlivém případě orgánem, který plán nebo program vypracovává. V posledně uvedené situaci však tentýž odstavec 2 vyžaduje, aby pro účely konzultace těchto orgánů a této veřejnosti ohledně návrhu daného plánu nebo programu byla skutečně stanovená lhůta dostatečná, a umožnila tak dát posledně uvedeným skutečnou příležitost, aby v přiměřené lhůtě vyjádřily své stanovisko k tomuto návrhu plánu nebo programu, jakož i ke zprávě o vlivech uvedeného plánu nebo programu na životní prostředí.

Podpisy.